

Catarsi apocalíptica

La Sala Beckett produeix un text intuïtiu de Ferran Joanmiquel, que navega de la soledat a la fantasia

Per compensar els traumes infantils, els personatges miren de ser útils a la societat. *Blau* és el resultat d'un text que reivindica l'espai de la Sala Beckett (per aflorar les propostes més insòlites i necessàries per refrescar el panorama escènic actual). És la suma d'una trama en què han estat els personatges els que han reclamat el desenvolupament a l'autor Ferran Joanmiquel. És l'aventura del director Jordi Prat i Coll, que, sent molt respectuós amb el to i la voluntat del dramaturg, s'ha atrevit a jugar-hi i a expressar un univers que permeti la connexió amb l'espectador, amb la infància del públic. Amb els seus records amargs i dolorosos per construir uns personatges tràgics i còmics alhora, que viuen una acció a mig camí de la veritat, la ficció, el somni. La soledat és més profunda quan un s'adona que arripar-se a un ós de peluix ja no li aporta aquella seguretat de la infància, més aviat al contrari, conjura les pors i els malsons. Un final d'angoixa d'uns personatges ferits que han fracassat en el seu intent de ser vàlids per a la societat.

Nit de Cap d'Any. L'operadora d'una uni-

tat de salvament es prepara per celebrar la festa amb un amic seu, pilot d'helicòpter. De sobte, reben la notícia que un vaixell carregat de joguines s'ha enfonsat. Sembla que tots han mort a excepció d'un mecànic que procura salvar-se, navegant a la deriva. Cap dels tres personatges es veuran entre ells. Només es poden comunicar a través de la ràdio. A la seva visió, només hi ha la foscor i, també, una ombra. El quart personatge (ideat per Prat i Coll) és el capità del vaixell *Aurora*, naufragat. Ell sí que podrà connectar visualment i físicament amb els tres personatges. En realitat, tots tres amaguen un trauma des de la tendra infància que els ha fet desgraciats. I que han volgut compensar sentint-se bons per a la societat. Per això, la noia que pateix insomni com a conseqüència de pixar-se al llit quan era menuda mira de tranquil·litzar el mecànic. Aquest, pateix la tragèdia de no saber nedar perquè els seus pares ja el van condemnar d'inútil perquè no es movia bé dins l'aigua. Finalment, el pilot d'helicòpter pateix narcolèpsia (s'adorm de cop i volta). Tot i medicar-se per mirar de fer el bé, és una amenaça en potència. Un pilot que amaga la

prescripció mèdica als seus superiors i que avui ressona amb un terrible exemple amb el copilot suïcida de Germanwings.

El text, que va rebre la distinció del premi de teatre Joaquim M. Bartrina de Reus (2009), navegava per la taula de Toni Casares, director artístic de la Sala Beckett, des del 2009, amb la convicció que calia aixecar-lo a l'escena. Fins ara, ha resistit una prometedora lectura dramatitzada a París. La particularitat d'aquests personatges beu de la dramaturgia de Roland Schimelpfennig, un dels autors internacionals que han gaudit d'una panoràmica a la Beckett, a la qual ve puntual-

BLAU Ferran Joanmiquel

Director:
Jordi Prat i Coll
Intèrprets:
Manel Barceló,
Francesc Ferrer, Berta
Giraut i Pau Gómez
Lloc i dia: fins al 10 de
maig a la Sala Beckett

LA CRIDA Ferran Joanmiquel

Director:
Ferran Joanmiquel
Intèrpret:
Jordi Subirà
Lloc i dia: dissabtes 2 i
9 de maig a les 19 h a
la Sala Beckett

CRÍTICA JORDI BORDES

Aquests "dies blaus" que pinta Marc Artigau són els de la infància i, sí, no amaguen un punt de nostàlgia. Però van més enllà. No és només un pur entreteniment per mirar de recordar de quins dibuixos animats és la banda sonora que sona. No és una versió teatral de l'ensucrat *Cuéntame* que tan bé funciona a la *tele*. Molt en part, gràcies als actors, la peça ha anat creixent amb gags musicals i cantarelles infantils. Però al pinyol de l'obra hi ha una reflexió apuntada: la visió infinita de l'estiu (i encara més de la vida) de l'estudiant de primària; el gust per una llibertat que no compromet, fins i tot el plaer de "ser sucre" en un partit de futbol, cosa que implica un punt de marginalitat però alhora una capacitat de fer qualsevol cosa

Suggeridor viatge més enllà de la nostàlgia

sense que ningú et pugui retreure res. L'amor, sí, també hi apareix. Com l'adolescència, els acudits verds que ningú no entén, o el conte macabre de la redacció de diumenge passat. La crueltat és un altre concepte ambigu per a la canalla. Per això, els contes poden ser tan terribles i ells mateixos poden escarnir les seves víctimes, sigui al pati de l'escola, al parc o al jardí de casa dels avis.

Marc Artigau cus escenes inconnexes, d'uns personatges, amb el cognom dels ac-

tors, i acaben tenint un sentit. En tots, el riu navega avall, cap al mar. Tots volen créixer i fer-se grans. I, puntualment, es pot intuir que la vida d'adult serà més fosca i conformista: ser funcionari o oficinista de La Caixa ("Parlem?") és un destí ideal i, alhora, un punt frustrant. "Ser sucre" en el món dels adults es converteix en un dissortat "autònom", a qui tothom creu que té el dret d'atonyinar pel carrer.

El joc és constant i els actors/personatges provoquen la participació del públic ingènument; ningú pot resistir-s'hi. S'hi respira una frescor molt habitual en els muntatges de Dei Furbi. I no és estrany perquè un dels actors (Robert González) hi ha treballat en els seus darrers tres espectacles. És un petit

ment a impartir cursos a l'Obrador, des de fa uns anys. La primera producció del 2015 de la Sala Beckett es completa amb dues lectures dramatitzades del monòleg *La crida*, en què un jove reparteix el seu ideari polític en fulls, tot mirant de convèncer la concurrència. Es tracta d'un text "provocador", en paraules de Casares, que es mereix més atenció de la cartellera barcelonina. Per ara, la immensitat de l'univers vist des d'una gota d'aigua és el primer reclam d'un autor que demostra gust per la paraula i defuig una trama convencional. Prefereix refugiar-se entre la frontera del surrealisme de Dalí. *

privilegi sentir com les flautes desafinades, de sobte, entonen un tema a tres veus. O com s'amenaça, tot cantant, què pot passar si sona un mòbil durant l'espectacle. La comunió entre públic i companyia és immediata. Sí, hi ha els referents de la Nocilla, *Mazinguer Z* o els adhesius de la col·lecció Panini, però (i això és el que el fa interessant de debò) hi ha la reflexió sobre el sentit de la vida naïf de la infància i la sentència amarga quan s'entra al món adult. Quan la tempesta ja esclata amb llamps i trons sobre mateix d'un personatge i aquest pot aventurar-se, puntualment, a navegar per la nostàlgia de la seva infància amb l'obligació de tornar a remar en el seu dia a dia quotidià, gris i finit. *

Només la veu

L'actriu Berta Giraut admet la dificultat de treballar amb companys de repartiment sense poder-se veure, només construint la relació dels personatges a través de l'oïda. DAVID RUANO

AQUELLOS DÍAS AZULES Marc Artigau

Direcció:
Marc Artigau i Queralt

Intèrprets:
Robert González,
Jordi Llovet,
Joan Solé

Dia i lloc: Dimarts, 7 d'abril (fins al 24 d'abril) al Círcol Maldà

L'obra, estrenada amb molt d'èxit el maig de l'any passat, torna al Maldà.

AGENDA D'AUTOR J.B.

Oportunitat per a la dansa professional

La cinquena edició del Certamen Internacional de Dansa Ciutat de Barcelona es realitza aquests dies al Mercat de les Flors. El jurat triarà els finalistes que podran participar en la gran gala final, aquest diumenge al migdia. Aquest certamen prova de destacar els millors ballarins en les categories de dansa clàssica, contemporània i espanyola. Els participants, vinguts d'arreu del món, aspiren a rebre algunes de les beques que concedeix el jurat, presidit honoríficament per Julio Bocca. També es prepara una gala per a les festes de la Mercè amb els millors ballarins del certamen amb coreografies de les tres disciplines creades per alguns dels membres del jurat específicament per al BCN City Ballet.

GRAN GALA INTERNACIONAL DE DANSA Certamen Internacional de Dansa Ciutat de Barcelona

Lloc i dia: Mercat de les Flors, diumenge a les 12 h del migdia.

Un tast a la Central del Circ

Aquest cap de setmana arrenca EP (Extended Performance) a la Central del Circ, on tres o quatre companyies de circ presenten en una mateixa nit una peça seva de vint minuts en què estiguin treballant; ni una successió de números ni un espectacle llarg, aquesta mostra. Avui es presentaran els treballs en procés de les companyies: Es (*Iceberg*, que s'estrenarà en la propera Fira Trapezi), Sugar (*Canards*), Soon (Sense títol, un inici de creació) i Companyia de Circ Eia (*In Tarsi*, intervencions).

EXTENDED PERFORMANCE Central del Circ

Lloc i dia: A la Central del Circ, avui i demà a partir de les 20 h.

Fresc i desimbolt. Un detall de la funció 'Golfus de Roses' en una actuació a l'aire lliure / ANXOVIX

Amb ambició professional

La companyia Anxovix Teatre és un grup liderat per la directora Anna Casas que anualment involucra 25 nens i nenes en un espectacle. Si l'any passat el Teatre Municipal de Salt (que gestiona Bitò Produccions) ja va oferir una versió del musical *Antaviana*, aquest any aquest grup de joves actors amateurs preparen *Golfus de Roses*, una adaptació divertida del film *Golfus de Roma*. Els artistes, d'entre 6 i 14 anys, ho fan amb la major ambició actoral tot i construir tot el que la producció necessita (des del guió fins a l'escenografia i el vestuari) amb el suport d'un grup professional.

GOLFUS DE ROSES Anxovix Teatre

Lloc i dia: Teatre Municipal de Salt. Dues sessions matinals per a alumnes de cicle mitjà.

MAR I CEL, FUNCIO NÚMERO 1.111 Dagoll Dagom

Dagoll Dagom celebra la funció 1.111 del musical *Mar i cel*. L'obra, que es va estrenar el 1988, ha tornat aquesta tardor en una tercera producció al Teatre Victòria.

Per a aquesta celebració, que coincideix amb el quarantè aniversari de la companyia, s'ofereix un espectacle irrepitible amb números originals especialment preparats per a l'ocasió, que repassaran temes operístics i de grans musicals. L'espectacle promet moments inoblidables, ja que inclourà també la participació especial de tots els actors i actrius que han format part de les tres produccions de *Mar i Cel*.

Lloc i dia: Dilluns a partir de les 21 hores al Teatre Victòria.